

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119218387
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119218387.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, XXX XX K., občianka SR, o zaplatenie 1.365,13 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 20Csp/260/2019-55 zo dňa 04.05.2020 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby a súvisiacom výroku III. o trovách konania.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. konanie o zaplatenie 1086,76 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavil. II. Žalobu zamietol. III. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal a vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

2. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie podľa ust. § 52 ods. 1 až 4, 53 c, 100 ods. 1 až 3, 101,103, 107 ods. 1,2, 53 ods.9 a 54a Občianskeho zákonníka a ustanovením § 145 ods.2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP).

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že keďže žalobca zobral žalobu späť v časti 1.086,76 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie, konanie v časti zaplatenia 1.086,76 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavil. Po čiastočnom späťvzatí žaloby predmetom konania zostalo rozhodnúť o zaplatení sumy 278,37 Eur s príslušenstvom. Posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Právny predchodca žalobcu bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa. Preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 23.10.2012 uzavretá zmluva o kreditnej karte Quatro. Podľa citovaného § 53c OZ nesmie byť predmet a cena v spotrebiteľskej zmluve vyhotovenej písomne uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná. Z obsahu žiadosti podpísanej žalovanou, ktorá sa po schválení stala zmluvou o kreditnej karte Quatro vyplýva, že predmet zmluvy je uvedený oveľa väčším písmom ako cena, pričom v prípade poskytnutia úveru je potrebné za cenu považovať celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a v tomto prípade pri úverovom rámci 900,- Eur bola celková čiastka vypočítaná na sumu 1.429,74 Eur a teda náklady spotrebiteľa mali predstavovať 529,74 Eur, pričom tieto údaje sú uvedené nepomerne menším

písmom ako iná časť zmluvy a hlavne ako predmet zmluvy, ktorým bol schválený úverový rámec vo výške 3.000,- Eur. S poukazom na § 53c OZ je tak zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou potrebné považovať za neplatnú. S poukazom na vyššie uvedené sú si zmluvné strany povinné vrátiť len to, čo na základe neplatnej zmluvy nadobudli jeden od druhého, vydať si navzájom bezdôvodné obohatenia.

4. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na premlčanie aplikovať ust. § 107 Občianskeho zákonníka. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že posledný obrat na účte žalovanej bol vykonaný dňa 28.07.2016 a teda v uvedený deň právny predchodca žalobcu mal nepochybne vedomosť, že žalovaná sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila a aká konkrétna je výška jej bezdôvodného obohatenia. Subjektívna premlčacia doba tak začala plynúť právnemu predchodcovi žalobcu dňa 29.07.2016, keďže týmto dňom bol naplnený subjektívny prvok rozhodujúci pre začatie jej plynutia pozostávajúci z vyššie uvedených dvoch zložiek. Žalobu podal právny predchodca žalobcu na súd dňa 27.11.2019, t.j. po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ale aj trojročnej objektívnej premlčacej doby a takýto nárok v zmysle § 54a OZ nie je možné vymáhať. Preto súdu prvej inštancie nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva, zamietnuť. Ak by však aj zmluva bola platne uzavretá tak nárok by bol nedôvodný, keďže s poukazom na ustanovenie § 101 OZ, premlčacia doba je v danom prípade trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa ustálenej judikatúry pre začiatok plynutia premlčacej doby je rozhodujúci objektívny okamih, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz. Všeobecne platí, že právo sa môže vykonať po prvý raz, ako náhle vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu; tento okamih nastáva splatnosťou dlhu, t. j. dňom, kedy mal dlžník povinnosť prvýkrát splniť dlh. Tento deň je potom dňom začiatku plynutia premlčacej doby, podľa § 101 OZ. V prejednávanej veci právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru listom zo dňa 07.12.2016, pričom k tomuto dátumu sa stal splatným celý dlh vyplývajúci z uzavretej zmluvy, dňom nasledujúcim si mohol žalobca, respektíve jeho právny predchodca, uplatniť právo na zaplatenie dlžnej sumy žalobou na súde. V zmysle § 103 druhej vety OZ ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ), v danom prípade splátky splatnej najneskôr dňa 25.09.2016. Súd prvej inštancie teda zastával názor, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť najneskôr odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 25.09.2016. Vychádzal z ust. § 565 OZ v spojení s §53 ods. 9 OZ, pričom vzal do úvahy skutočnosť, že pôvodný veriteľ vyzval žalovanú k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016. Na tomto základe súd prvej inštancie usúdil, že podľa § 103 OZ začala plynúť premlčacia doba dňom nasledujúcim po splatnosti splátky zročnej najneskôr dňa 25.09.2016, t.j. 26.09.2016 a nárok sa premlčal dňa 26.09.2019. Právny predchodca žalobcu podal žalobu až dňa 27.11.2019, teda po márnom uplynutí zákonom stanovenej 3 ročnej premlčacej doby. Obdobným spôsobom posúdil plynutie premlčacej doby aj napríklad Krajský súd v Prešove v rozhodnutí zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 22Co/161/2018, zo dňa 17.4.2019, sp. zn. 2Co/148/2018, zo dňa 28.6.2018, sp. zn. 6Co/26/2017, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí zo dňa 13.9.2018, sp. zn. 16Co/95/2018, zo dňa 18.10.2018, sp. zn. 16Co/34/2018, Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 23.10.2018, sp. zn. 26Co/276/2017, zo dňa 27.2.2018, sp. zn. 27Co/315/2017, zo dňa 26.3.2018, sp. zn. 26Co/176/2017, Krajský súd v Žiline v rozhodnutí zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 11Co/59/2019. V danom prípade ak by aj zmluva bola platne uzavretá, tak k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nepochybne došlo pre nezaplatenie splátky splatnej najneskôr dňa 25.09.2016, a preto je nárok premlčaný a takýto nárok v zmysle § 54a OZ nie je možné vymáhať. Preto súdu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva, zamietnuť.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 CSP podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci v spojení s § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca zobral žalobu v časti zaplatenia sumy 1.086,76 Eur späť bez uvedenia dôvodu, čím z procesného hľadiska zapríčinil zastavenie konania v tejto časti a vo zvyšku bol žalobca neúspešný. Nakoľko úspešná žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, zo spisu jej trovy konania nevyplývajú, súd prvej inštancie žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal a žalobca ako neúspešná strana nemá právo na náhradu trov konania.

6. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca a to vo výroku II. ktorým súd žalobu zamietol a v súvisiacom výroku III. o trovách konania. Právne odôvodnil svoje odvolanie ust. § 365 ods. 1 písm. f,) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd na základe ustanovenia § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi sumou 278,37 Eur, úrok z omeškania vo výške 8% p.a. zo sumy 278,37 Eur od 21.10.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Žalobca nepovažuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne. Má za to, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil nárok žalobcu ako premlčaný keď začiatok plynutia premlčacej lehoty určil od dátumu zročnlosti tej splátky, pre ktorú veriteľ využil svoje právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Vôbec nevzal do úvahy vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že prvo inštančný súd vec nesprávne právne posúdil. V súlade s článkom V. bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 07.12.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Z uvedeného je zrejmé, že výpoveď zmluvy spolu s výzvou na zaplatenie dlžného zostatku bola žalovanému odoslaná dňa 07.12.2016. Žalovaný predmetnú výzvu prevzal dňa 12.12.2016 a lehota 10 dní na zaplatenie dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu uplynula dňa 22.12.2016. Od 23.12.2016 je žalovaný v omeškani s jeho uhradením. Premlčacia lehota pre zaplatenie celej sumy dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 23.12.2016 a žalovaná pohľadávka tak bola uplatnená na súde v rámci plynutia 3 ročnej premlčacej doby. Nárok žalobcu tak v čase začatia konania nebol premlčaný. Pre úplnosť znova zaslal oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru z doručenkou. Záver o počiatku plynutia premlčacej doby zostatku úveru najskôr dňom doručenia predčasného zosplatenia dlhu s výzvou na zaplatenie je podporený aj výkladom ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka z ktorého vyplýva, že k zosplateniu dlhu nemôže dôjsť predtým ako bude výzva na zosplatenie doručená dlžníkovi. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo/456/2006, na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo/426/2005. Zároveň dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2019 sp. zn. 11Co/60/2019.

7. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila, pričom výzva na vyjadrenie k odvolaniu jej bola doručená.

8. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti to je vo výroku II. o zamietnutí žaloby a o súvisiacom výroku III. o trovách konania v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúcich CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuly a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 20.5.2021 a zistil, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

9. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding a.s.) a žalovaná uzatvorili dňa 23.10.2012 zmluvu o kreditnej karte Quatro č. 47306496, na základe ktorej bola žalovanej vydaná kreditná karta s úverovým rámcom 3.000,- Eur a štandardnou mesačnou splátkou 100,- Eur. Účastníci zmluvy si dohodli úrokovú sadzbu 22,80% ročne. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola vo výške 27,48% a priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty vo výške 23,63%. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť predstavovala sumu 1.429,74 Eur.

10. Právny predchodca žalobcu dňa 02.11.2016, listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade nedoplatku na splátkach v celkovej výške 60,- Eur a upozornil ju, že ak nedôjde k úhrade

splátky splatnej v mesiaci 09/2016, bude právny predchodca oprávnený úver zosplatiť. Listom zo dňa 07.11.2016 právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru.

11. Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

12. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že posudzovaný právny vzťah je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Právny predchodca žalobcu bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa. Preto uvedený právny vzťah je skutočne v režime spotrebiteľského práva. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 23.10.2012 uzavretá zmluva o kreditnej karte Quatro. Možno súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že v zmluve je predmet zmluvy uvedený oveľa väčším písmom ako cena, pričom v prípade poskytnutia úveru je potrebné za cenu považovať celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a v tomto prípade pri úverovom rámci 900,- Eur bola celková čiastka vypočítaná na sumu 1429,74 Eur, teda náklady spotrebiteľa mali predstavovať 529,74 Eur. Tieto údaje sú skutočne uvedené nepomerne menším písmom ako iná časť zmluvy a ako predmet zmluvy, ktorým bol schválený úverový rámec vo výške 3000,- Eur. Možno teda skutočne uvažovať aj o neplatnosti uvedenej zmluvy.

14. Podľa ust. § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať ani ho platne zabezpečiť. Preto súd prvej inštancie správne konštatoval, že sa jedná o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy a preto bolo v súlade s ust. § 54a Občianskeho zákonníka ex offio potrebné skúmať či nárok nie je premlčaný. Z vykonaného dokazovania skutočne vyplýva, že posledný obrat na účte žalovanej bol vykonaný dňa 28.07.2016. Teda v uvedený deň právny predchodca žalobcu mal vedomosť, že žalovaná sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila a aká je konkrétna výška bezdôvodného obohatenia. Subjektívna premlčacia doba by tak začala plynúť právnemu predchodcovi žalobcu dňa 29.07.2016. Žalobu podal právny predchodca žalobcu na súd dňa 27.11.2019 to by bolo skutočne po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby ale aj trojročnej objektívnej premlčacej doby.

15. Súd prvej inštancie sa však zaoberal aj možnosťou, že zmluva bola platne uzavretá, pričom aplikoval ust. § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka, teda ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane s ročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa ust. § 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania zo zaplatennej splátky. I podľa názoru odvolacieho súdu to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tej omeškanej splátky, v danom prípade splátky splatnej najneskôr dňa 25.09.2016. Skutočne pôvodný veriteľ vyzval žalovanú k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016 to je z 29.06.2016 začala plynúť premlčacia doba a nárok sa premlčal dňa 26.09.2019. Právny predchodca žalobcu podal žalobu až dňa 27.11.2019. Odvolací súd preto súhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že to bolo po márnom plynutí zákonom stanovenej trojročnej premlčacej doby. Odvolací súd zdôrazňuje, že v ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu 101 Občianskeho zákonníka špeciálne je počiatok premlčania uplatnený odlišne. Podľa prvej vety ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa druhej vety v prípade tzv. zosplatenia dlhu, len v budúcnosti majúce byť splatné splátky premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka) avšak tej ktorej bolo dôvodom pre uplatnenie práva § 565 Občianskeho zákonníka. Ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dopadá na poslednú vetu ust. § 565 Občianskeho zákonníka tak, že upravuje, od kedy môže dodávateľ toto právo uplatniť. Keďže v danej veci ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy aplikáciu § 565 Občianskeho zákonníka bolo potrebné uskutočniť v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nebolo sporné medzi stranami, že dlžnou

splátkou pre ktorú nastalo zosplatenie bola splátka najneskôr splatná dňa 25.09.2016. Odvolací súd znova zdôrazňuje, že pôvodný veriteľ vyzval žalovanú k úhrade splátky splatnej v mesiaci september 2016, preto súd prvej inštancie správne s poukazom na okamih doručenia žalobného návrhu posúdil uplatnený nárok žalobcu v napadnutej časti ako premlčaný. Správne rozhodol i o trovách konania.

16. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v napadnutej časti to je vo výroku II. o zamietnutí žaloby a súvisiacom výroku III. o trovách konania ako vecne správnej potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Neúspešný žalobca nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo a úspešnej žalovanej žiadne trovy odvolacieho konania preukázateľne zo spisu nevyplývajú. Preto aplikujúc zásadu hospodárnosti odvolací súd vyslovil, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).